

1. Bij U, o God, ver - schuil ik mij
 2. Schenk mij uw aan - dacht, red mij nu.
 3. Om wil - le van uw gro - te naam,
 4. Met af - schuw zie 'k de - ge - ne aan,
 5. U hebt ge - let op al mijn nood.
 6. Heb mee - lij, Heer, ik ben be - nauwd.
 7. Mijn vrien - den lo - pen van mij heen;
 8. Maar ik ver - trouw op U, o Heer.

2
 voor wie mijn val be - raamt. Maak mij dan niet be - schaamd.
 Wees mij een toe - vlucht Heer. Waar 'k vei - lig in ver - keer.
 trek mij uit do - dend net, be - drieg - lijk op - ge - zet.
 die le - ge go - den dient en zo zijn straf ver - dient.
 U le - ver - de niet uit mijn le - ven als een buit
 Zie hoe mijn lijf ver - kwijnt, mijn le - vens - kracht ver - dwijnt.
 ver - ge - ten ben ik, dood, een pot - scherf in de goot.
 Ik zeg: U bent mijn God, bij U be - rust mijn lot.

3
 Doe mij ont - ko - men, maak mij vrij
 Geef mij be - schut - ting, Heer, bij U.
 U bent mijn fort, groot is uw faam.
 In vast ver - trou - wen wil ik gaan.
 aan te - gen - stan - ders; nee U bood
 Ik ben met ziek't' en smart ver - trouwd.,
 Want fluis - t'rend schui - ven zij aan - een,
 Be - vrijd mij, wees mijn te - gen - weer.

4
 door uw recht-vaar - dig han-d'len. 'k wil in uw vre - de wan-d'len.
 U bent mijn rots, mijn ves - ting. U bent mijn eeuw' - ge red - ding.
 Mijn geest leg 'k in uw han - den, ver - los mij van hun ban - den.
 U doet mij gro - te din - gen, ik zal uw lof be - zin - gen.
 mij ruim - te. Vrij - uit wan-d'len mijn voe - ten door uw han-d'len.
 een smet, een schrik voor bu - ren om wat ik moet ver - du - ren.
 zo sme - den zij hun plan - nen: een dood' - lijk sa - men - span - nen.
 Heer, wil mij toch ver - lich - ten en laat mijn vij - and zwich - ten.